

Fizan

Ročník 2004

Číslo 1

Bratři a sestry!

Toto je 1. číslo našeho nového oddílového časopisu. Všichni jste již věděli, že se chystá, nebylo to žádné tajemství. Prozatím bude vycházet 3x ročně, a to v září po táboře, v polovině junáckého roku (konec ledna) a koncem května před táborem.

Smyslem časopisu Jižan je informovat o činnosti oddílu, zavzpomínat, co všechno jsme minulém období spolu v prožili, ale obdoby taky se zas mýt, obdivovat, přemýšlet, vytvářet. V tomto čísle ještě chybí vaše nápady a vytvořeny, ale doufám, že v dalších číslech bude spousta vašich nových myšlenek, která náš časopis vylepší a možná, že se mezi vámi najde někdo, kdo bude vydávání tohoto časopisu v budoucnu třeba i řídit. Není to totiž časopis můj, ale především váš.

Mám tu čest psát na 1. stranu 1. čísla. Děkuji všem, kteří se na výrobě našeho oddílového listu podíleli.

Riki

Vážení rodičové,

jsem rád, že vás mohu oslovit touto cestou. Časopis Jižan by vás měl jednoduchou formou informovat o činnosti celého oddílu. Myslím, že je nanejvýš potřebné podávat vám podrobnější obraz o tom, co se u nás děje, jak a čím oddíl „žije“. Věřím, že až uvidíte, co „vlastně v tom oddíle děláme“ (i když od svých dětí již mnohé víte), budete více svoji ratolest podporovat ve skautování.

Tento časopis mi také umožňuje sdělovat vám některé důležité informace. Mezi takové tentokrát patří následující:

✍ Tábor se po dohodě vedení uskuteční od 1. července (čtvrtek) do 24. července (sobota), tento den (tedy 24. 7.) bude i dnem, kdy si budete moci pro svoje dítě přijet. Stavba tábora proběhne na výpravě 26. a 27. června (sobota a Neděle) - veškerá vaše pomoc bude samozřejmě vítána. Cenu jsme zatím nestanovili, je ještě příliš brzo. Více v dalším čísle.

✍ Vzhledem k účasti na oddílových akcích a k přístupu k „omlouvání se na schůzky a výpravy“ bylo stanoveno, že tábora se může zúčastnit jen ten, kdo dosáhne minimálně 75% účasti na schůzkách a 60% účasti na výpravách (počítáno od ledna mimo nováčky), přičemž jako účast se bere právě i omluva, takže pro žádné dítě by to neměl být problém. Chceme tím také zamezit tomu, aby na tábor jel ten, který se přes rok neúčastní oddílového života.

✍ Myslím, že mnohé věci z činnosti našeho oddílu se vám mohou zdát ne příliš jasné, možná se vám v budoucnu nebude v oddíle něco líbit, možná že se náhle vyskytne v oddíle v souvislosti třeba s vaším dítětem problém, který se musí co nejdříve řešit. Rád bych vás požádal, abyste se v takových případech obraceli výhradně na vedení našeho oddílu (Riki, Bedlák, Jarin - kontakt viz poslední strana tohoto časopisu). Nemusí se to ale týkat jen problémů, uvítáme jakékoliv dotazy, rady a připomínky.

✍ O registraci jsme vám již psal, přesto bych vám rád ještě jednou připomněl: platí se 450 Kč, část jde do pokladny ústředí, část středisku a 30 Kč na oddílový účet. Z něj potom platíme nejrůznější věci (např. skautské časopisy). Registrace platí 1 rok, děti jsou na všech akcích Junáka pojištěny a mají slevy ve vybraných ubytovnách. Musí se registrovat minimálně 12 dětí, abychom mohli jako oddíl fungovat dál. Prosim o odevzdání do 16. 2. 2004 včetně. Víím, že 450 Kč není zanedbatelná částka, ale je na celý rok, takže to snad není tak zlé.

Věřím, že v časopise najdete mnoho zajímavého. Připraveny jsou zde zápisy z výprav a také termíny výprav plánovaných, což by vám mělo ulehčit plánování volných víkendů. Na závěr bych vás chtěl upozornit, že stále nabíráme nové členy, takže budete-li prosím o někom vědět, rádi nováčka mezi sebou uvítáme.

Přeji vám mnoho radosti a úspěchů.

Riki

Výprava do Údolí Černého delfína

Prázdniny skončily, začal nový skautský rok a náš oddíl se vydal hned první víkend v září na dvou denní výpravu. Náš cíl se jmenoval „Údolí Černého delfína“, kde se před 13 lety konal první tábor našeho oddílu po obnovení skautingu. Vlákem jsme dojeli do Stříbra, odkud jsme pokračovali pěšky asi 3 km. Cestou upoutali naši pozornost jeleni, kteří si bezstarostně pobíhali v jakési zahrádce.

Po příchodu na tábořiště vybalil Bedlák rybářské nádobíčko a jal se chytat ryby. My ostatní jsme poodešli na vedlejší prostornou louku a započali si několik her. Oběd po dvouhodinovém snažení Mimoně a Fredyho nakonec přece jen byl. A dokonce se jim povedl i bez soli, a tak jsme pochopili, že v nich asi něco bude, protože „se solí to umí každej“. Odpoledne jsme já, Kuklič a Marek vyrazili pro vodu do Kladrub a zbytek se vydal na průzkum okolí. K

večeři byly rádoby buřty a Bedlák si upekl svůj úlovek - okouna. Když se všichni nacpali „třemošenskejma za 60“, vyprávěli jsme si různé humorné příběhy a historky. Na každého se dostalo. Poté se starší osazenstvo vydalo již za tmy na Kladrubský klášter, který vypadal skoro jako tajemný hrad v Karpatech. Spali jsme v našich jedinečných stanech.

Druhý den ráno nás čekala rozcvička. Vydry nám uvařily čaj a Riki jakoby stranou poznamenal, že zbyly ještě nějaké buřty, na což mu Chlupáč odvětil, proč je nevyndal už včera. Po snídani jsme se vypravili na nedalekou skálu, kde jsme se proměnili v novináře a vyslyšeli několik členů našeho oddílu, tedy každý se snažil vypátrat o zpodobaném něco nového a zajímavého. Od Kuby jsme se např. dozvěděli, že chce být jako Božský Kája a od Kukliče, že by chtěl mít stejně praštnou životní partnerku jako je on. V poledne jsme se vydali na prohlídku československého opevnění, tedy dvou bunkrů z roku 1938, které opravila a do původního stavu (včetně veškerého vybavení) uvedla parta nadšenců. Celá prohlídka byla obohacena zasvěceným výkladem, byla velmi zajímavá a dozvěděl jsem se spoustu zajímavostí, o které nás ve škole ochudili. Poprvé jsem držel v ruce lehký kulomet vzor 38 a také zbraň, které se říká Škorpion.

Cestou zpět jsme si ještě stačili prohlédnout Kladrubský klášter a po obědě se vydali na vlak do Stříbra. Výprava se mi moc líbila a přál bych si, aby se takhle povedly i všechny ostatní.

-Kája-

Střediskové setkání

Dne 12.9. 2003 se jako už každý rok konalo setkání našeho střediska, letos v pořadí již páté. Pro náš oddíl to začalo již v 8.45 ráno, jako obvykle někdo přišel o něco dříve, někdo zase později. Asi půl hodiny se mezi sebou oddíly bavily, zatímco Terek se stačil poprat, ale jak Riki říkal „oni si jenom tak hráli“. Potom byl celostřediskový nástup a při něm se vysvětlili pravidla hry „Dobro kolonií“.

Ve stručnosti - jsou tři lodní společnosti (velmoci): Španělsko, Portugalsko a Korzáři. Úkolem bylo získat co nejvíce surovin a zároveň potopit co nejvíc lodí. Ale pozor! Vaše potopená loď je za jednotku surovin! Ze začátku hry byli modří (Portugalci) a červení (Španělé) proti černým (Korzáři). Pak se to změnilo a všichni byli proti sobě. Pěkně jsme si zahráli a ani jsme nezpozorovali, jak čas rychle utíká - hra trvala dvě a třičtvrtě hodiny!!

Po bitvě jsme si opekli buřty. Po obědě jsme si zahráli ještě 2 hry, přitom při druhé hře „Siamská dvojčata“ se povedlo stvořit devaterčata. Na konec všeho jsme udělali všeobecný nástup, při němž jsme se dozvěděli výsledky hry „Dobro kolonií“. Třetí skončili Korzáři, kteří potopili nevíce lodí, což není divu, když každá jejich loď mohla útočit. Jako druzí byli Španělé, ti měli asi nejvíce potopených lodí. A jako první tedy skončili Portugalci, kteří měli nejmíň potopených lodí a nejvíce jednotek surovin. Při vyhlášení 1. místa byl Karolínka děsně šťastný a pak si vzpomněl, není divu při jeho skleróze, že je Španěl. Pššššš, on by to však chtěl utulat.

-Ondra-

Závod bratra Šiwy

Dnes 5.10. v 8.45 jsme se sešli na Senečáku na tradiční podzimní akci - závodě bratra Šiwy. Po prezentaci naší hlídky (z našeho oddílu startovaly ještě další dvě) a úvodním uvítacím projevem, jsme zaujaly vyčkávací pozici (hlídky startovaly s pětiminutovým odstupem) a ještě „dotrénovávaly“ některé disciplíny. Čas rychle utíkal, a tak než jsme se nadály, nadešla chvíle startu naší hlídky. Na trati jsme měly různá stanoviště s rozmanitými úkoly: jízda na kole na dráze plné nástrah, přepalování provázku na čas, záchrana tonoucího (házení lasa), střelba ze vzduchovky na cíl, uzlování, šplh na laně a samozřejmě nechybělo ani překvapení, tentokrát v podobě třídění odpadu. Po doběhnutí poslední hlídky byl nástup a vyhlášení vítězů. My jsme se bohužel umístily až na 5. místě, ale to bylo nejspíše tím, že jsme startovaly v kategorii o jednu příčku výše. Nicméně vlčata (Honza, Adam, Miki, Myšička) se umístila na pěkném 3. místě. Po vyhlášení jsme se rozloučili pokřikem a zamířili domů.

-Kačka-

Ornitologická výprava

Všechno to začalo kolem 9. hodiny ráno, kdy jsme se jako každý rok sešli u hráze Boleveckého rybníka, bohužel z různých důvodů nepřišli rádcové družin. Počasí nám moc nepřálo, stále totiž lilo a lilo a lilo. Ale to bylo jedno. Průvodcování se ujali dva zkušení ornitologové. Když jsme dorazili k jednomu dubu, tak mě dost překvapilo, že jeden z nich poznal 7 gramového budníčka menšího. Celou cestu až na most přes řeku Berouнку na Doubravce byl program zaměřen na pozorování a poslech ptáků. Na mostě nás pak překvapily a zaujaly nově vytvořené upoutávky o jednotlivých ptácích na daném místě se vyskytujících. Hned potom jsme viděli kroužkování červenky a sýkory, bohužel kvůli dešti nás nelákalo podívat se na odchyt ptáků někde v lese, tak jsme vyrazili k ornitologické stanici. Cestou jsme uviděli klubovny 3. střediska. Konečně jsme dorazili ke stanici, kde nás přivítali s důležitou věcí zvanou „občerstvení zdarma“. Před jídlem jsme ale ještě zhlédli ptačí pacienty, kterými byli většinou dravci (byl tam i výr). Na konec této výpravy jsme udělali nástup a výpravu tak zakončili.

-Ondra-

Výprava do Domaslavi

27. 10. Pondělí

27. října byla odstartována výprava do Domaslavi. Sraz byl na nádraží u Hutníka. Pak se jelo vlakem, někteří Avii s Bedlákem. Když jsme dojeli a došli, následovalo vybalování. Pak jsme šli do lesa. V lese jsme se učili poznávat sever podle hodiněk a letokruhů. Pak jsme šli zpátky. Došli jsme za tmy. Po večeři jsme šli do společenské místnosti a tam jsme se podívali na video z letošního tábora. Poté jsme si šli vyčistit zuby a Riki nám ještě přečetl pohádku.

-Honza-

28.10. úterý

Všichni vstali kolem půl osmé a služba se hned vydala zařídit snídani. Někdo ještě roztopil kamna. Po snídani jsme si připravili věci na výrobu recyklovaného papíru a vzápětí si zahráli v lese na příhodném místě dobývačku - rozdělili jsme se na Kukličáky (královská garda) a Petrovce (zrádní lupiči). Přes veškerou snahu družiny Petra vyhráli nakonec Kukličovi muži (a ženy) a to v poměru 3 : 1. Největším obětím beránkem jedné z bitev byl Chluprej, kterého zabili v absolutní většině při strhující zápletce.

Když jsme dohráli, šli jsme na oběd, který neznám jménem, ale zato vím, že v tom byly knedlíky, kakao, cukr a povidla. Po obědě, kolem druhé hodiny, jsme vyrazili za našimi zvědy, které jsme sledovali díky junáckým značkám, které za sebou zanechávali. Cestou jsme vyzkoušeli znalost morseovky a taky výcvik, který mě osobně dost naštvál, když jsem musel v rámci nám zadaného úkolu nést 100 metrů Myšičku. Cesta končila na Ovčím vrchu u rotundy, odkud byl nádherný výhled především na zříceninu Krasíkov. Den se již krátil, když jsme se vydali na cestu zpět. Večer jsme ještě stihli vyrobit recyklovaný papír a také vyzkoušet v kostele umění naší hudební skupiny.

29.10. středa

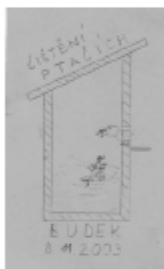
Po probuzení jsem jako jeden ze dvou Ledňáčků šel připravit snídani. Hned po dobrém jídle jsme měli trochu odpočinkovější program, abychom načerpali síly do pozdějšího úklidu. Dohráli jsme hru se slabikami, při které jsem zvítězil před druhou Lasičkou a třetím Kájou. Ještě jsme hráli karty, ale nebojte, nebyl to žádný hazard, na každé kartičce byla otázka a na tu jsme měli odpovědět. Po velmi chutném obědě jsme se snažili uvést faru do původní podoby (takže jsme uklízeli), a když se nám to povedlo, vyrazili jsme směr nádraží.

Tam jsme se rozdělili na ty, co pojedou s Bedlákem v „oddílové Avii“, a na ty, co se vrátí vlakem. Na závěr bych rád upozornil na rozhovor, který cestou vedl Kuklič s Hejkalem o nástrahách města Plzně. Na případné podrobnosti se zeptejte Kukliče.

-Ondra-

Čištění budek

V sobotu 8.11. jsme se sešli na konečné trolejbusu č. 11 u Tesca. Tam nás již čekal známý plzeňský ornitolog a skaut Dr. Beneda zvaný Bedy. S ním jsme se pak vydali do blízkého lesa, zvaného V pytlí, čistit ptačí budky. V každé jsme si pečlivě prohlídli její obsah, dali ho do igelitového pytlíku kvůli pozdějšímu rozboru, vyjmuli případná vajíčka a Bedy si veškeré poznatky pečlivě zaznamenal do svého zápisníku. Většina z nás si na vlastní kůži vyzkoušela, jak se taková budka čistí. Nevím, jak ostatní, ale já jsem se dozvěděl spoustu nových a hodnotných informací, třeba že si drozd zpěvný vymazává hnízdo hlinou nebo taky jak zabránit tomu, aby kuna nemohla do budky vlézt. Celé odpoledne se mi moc líbilo a doufám, že si ho ještě někdy zopakujeme.

-Kája-

Vánoční schůzka

V pondělí jsme se sešli ve 14 hodin na tradiční vánoční schůzce před naší klubovnou, všichni obdrželi množství dárků a slavnostně naladěni. Abychom udělali radost i ostatním, vzali jsme si „dárky“, které jsme pro obyvatele lesa měli připraveny a vyrazili ozdobit oddílový vánoční stromeček. Na něj jsme zavěsili lojová krmítka, které jsme si vyrobili na minulé schůzce. Někdo také přispěl tvrdým chlebem, usušenými jeřabinami, mrkví a spoustou dalších dobrot.

Po návratu do klubovny se rozjíždí vánoční program. Všimáme si barborek, které nestačily vykvést, zdobíme stromeček, vaříme čaj, k tomu nám vyhrávají Kája a Fredy na kytary. Následuje vyhlášení bodování za uplynulý měsíc, tentokrát zvítězila Verča Pak zazněly tóny vánočních písní v podání našeho hudebního kroužku, který se schází v klubovně každou středu. Za zvuků kytary (Kája), houslí (Kačka) a flétny (Verča) jsme si společně zazpívali Tichou noc, Narodil se Kristus Pán a další, nezapomněli jsme ani na oblíbené Hajdum hajdum, tolik proslavené na letošním táboře.

Následuje ochutnávka cukroví, Kája k úžasu všech vybaluje dokonce i dort, který nám posílá jeho maminka. Začínáme se doslova cpát nejrůznějšími druhy přinesených dobrot, jedno je lepší než druhé. Zbylo jen málo těch, kteří dojedli až do úplného konce. Mezi ně patřil Fredy, který se rychle zbavil kytary, nevidí nalevo ani napravo, tak je tím jídlem zaujat. Tak už víme Fredy, proč v kuchyni na táboře bylo při tvé službě tak málo na přidání!?

Jenže to už hbitý Kuklič a Pěťa připravují velké slosování. Teď se ukáže, kdo se od září nejvíce zúčastňoval oddílových výprav! Pro tři šťastlivce jsou připraveny ceny a ne ledajaké: laso, nůž a termohmíček. Tak začínáme! Losuje se od 10. místa, jako ceny jsou připraveny čokoláda a razítka. Napětí vrcholí 3., 2., 1. místo - a ceny jsou rozdány: Kája laso (šťastný úsměv a výkřiky „Konečně se naučím lasovat!“), Kačka a Peky hrnek a nůž. Byli i tací, kteří nevyhráli nic, ale co se dá dělat, příště to bude určitě mnohem lepší!

Ještě jsme se nestačili vzpamatovat a je tu Ježíšek. Bedlák se ujímá rozdávání dárků, občas jsou slyšet výkřiky překvapení a radosti. Byli jsme asi opravdu všichni hodní. Nejvíce potěšen jsem byl ale já: konečně nové vlasy! Po dárkách ještě živě debatujeme, pouštíme v hrnci svičky, ale konec schůzky se blíží mílovými kroky a my musíme domů. Čtyři hodiny uběhly jako voda. Nechce se nám opustit vánočně provoněnou klubovnu a zakončit tak pěknou schůzku. Tak tedy příště bratři a sestry, snad příště se tu zase všichni sejdeme.

-Riki-

Expedice Tee-Pee (týpí) (Kosák - 23. až 25. ledna)

- Riki, Marek sundali lining a odvezli přebytečné dříví ke kuchyni
- Pá 18²⁷** - příjezd autobusu do Černošína
- prohlídka hvězd s Mírou
- 19²⁷** - organizační záležitosti ohledně chalupy
- 19⁴⁰** - Bedlák prohlášen Čingačukem
- 19⁴⁰** - stopování, čtení, Fredy představuje minka
- 19⁴⁵** - Bedlák se směje za dveřmi
- 20²⁰** - hra s pohádkami
- 22³⁰** - večerka
- So 8⁰⁰** - budiček
- 9⁴⁰** - odchod z chalupy
- teplota -18°C
- sánky se převrhly 2x
- cestou nálada dobrá
- 10³⁰** - prostřední bod cesty
- odtud více méně z kopce, občas jsme i jeli na saních
- 11¹¹** - příchod na tábořiště - nálada dobrá
- výběr místa a stavba tee-pee - Riki, Míra, Marek
- Kuklič, Petr odchod na dříví cestou průzkum srubu - dezolátní stav
- Kosák z větší části zamrzlý
- 13⁴⁵** - dorazilo zásobování, služba jde pěšky, teplota na slunci +2°C, ve stínu -7°C
- 14¹⁰** - hrůzné zjištění: laining malý
- 14³⁰** - dorazila služba
- 15¹⁰** - odchod zásobování + Jarín + Kuklič a Petr pro vodu, Míra a Marek pro kládu, služba též
- 15⁴⁵** - příchod s vodou
- 15⁵⁶** - odchod služby
- 16⁰⁰** - teplota: -7,5°C
- omrzliny žádné
- 17¹⁸** - přišel Bedlák
- 17¹⁸** - teplota : -9°C
- 18⁴²** - teplota : -11°C
- Bedlák: No tady už bude stejně.
- 19³³** - Nezdá se vám že je tu teplo?
Ne. To jenom že jsme se tak rozkecali.
Bedlák: No před smrtí je vždycky dobře.
- 19³⁸** - po dlouhé přípravě se jde pro vodu
Bedlák, Kuklič zůstávají, - teplota : -11°C
- 20¹⁰** - stále se nevrací, zůstali jsme jen dva
- 20¹⁶** - zatahuje se, je -11°C
- vrátili se naštěstí, mám již skoro suché kanady, půjdu si odmočit
- 20⁵⁵** (skoro 9) zatahuje se (úplně), teplota : -11°C
Bedlák: Půjdu spát. - Schválně v kolik to klapne.
- 21¹⁰** - Chlupáčovi upadl sýr do ohně. - Bedlák zachránil a ujídá
- 21⁴⁵** - teplota : -10°C
- chystáme se ke spánku
- 22¹⁰** - spánek, Riki topič
- Ne 1³⁰** - Míra močí, teplota: -9°C, chumelí
- 7⁴²** - Marek močí, teplota: -7 °C
V noci vždy přiložil ten, kdo se probudil.
- 7⁵⁹** - všichni vstávají - vstávací vlna
- 8¹⁰** - rozcvička: kýveme prstem, 2. prstem, kroužíme očima a druhou rukou...
- snídaně: pudink. Řešili jsme, kde necháme tee-pee uschnout, Bedlák odešel
- 9²⁷** - odchod na procházku
- 9⁴⁷** - jsme u papíry - Pěťa: "Až budu milionář koupím papírnu a nechám vás tu tábořit."
- 11¹⁵** - návrat z procházky - cestou jsme viděli stádo srn (cca 30 kusů)
- oheň rozdělán
- teplota : -2,5°C
- 11¹⁸** - Míra, Kuklič, Petr odchod pro vodu

Riki: Nedokážu si

- 11⁵⁴ - příchod s vodou
 - teplota : 0°C - HIC
 - Riki zoufale hledá knedlík. Nic.
 Máme jen jeden.
 - Marek začíná napařovat.
- 12¹⁸ - oběd Bedloknedlo
 12⁴⁵ - zahájení boření
 13¹⁵ - tee-pee zlikvidováno,
 - teplota : + 4°C, zataženo
 13⁴² - zlikvidováno ohniště , vysvitlo
 slunko - HIC!
 - svlékli jsme se do půl těla
 14⁰⁴ - brutálně jsme naložili sáně
 14¹² - opouštíme tábořiště, nálada
 dobrá
 14²² - vytáhli jsme sáně do schodů na
 velké louce.
 - Bedlák zkoumá stopy divé zvěře
 14³⁰ - sáně se převrhly - závada ihned
 odstraněna
 14³⁹ - u Bedlákova vozu jsme popili
 vodu se šťávou
 - chválíme počasí, nakládáme do
 vozu
- 14⁴⁹ - jdeme
 15¹⁴ - jsme na tábořišti YMCA a
 kritizujeme stavby
 16¹⁴ - na stezce „přenížení“ - Riki
 jede po hýždích
 - Kuklič jede jako na lyžích -
 málem pád do křoví - Riki
 zachránil
 16⁴¹ - jsme v Ošelině
 16⁵¹ - Marek se dostává do reality -
 učí se biologii
 16³⁹ - Míra řekl, že už to jede a taky
 jó
 17⁰¹ - jedeme (pomalu)
 17⁰³ - rychleji
 17⁰⁵ - ještě rychleji
 17⁰⁶ - průvodčí - zaplatili jsme 84 Kč,
 teplota : nevím
 17⁰⁶ - přistoupilo zásobování + služba
 (ostatní).
 17³⁹ (skoro 6) T20 opouští vlak na
 Jižním

Služba: Fredy, Hejkal, Ondra
 Zásobování: Myšička Pěky, Verča,
 Katka, Lasička
 T20 : Míra, Petr, Kuklič, Marek

*Za tento text je zodpovědný bratr Kuklič. Omluvte sníženou myšlenkovou kvalitu
 způsobenou teplotami pod bodem mrazu.*

Plánované akce

Únor

20., 21., 22. 2. - Klatovy

Březen

19., 20., 21. 3. - Domaslav

Duben

17., 18. 4

Květen

1. 5.

15., 16. 5.

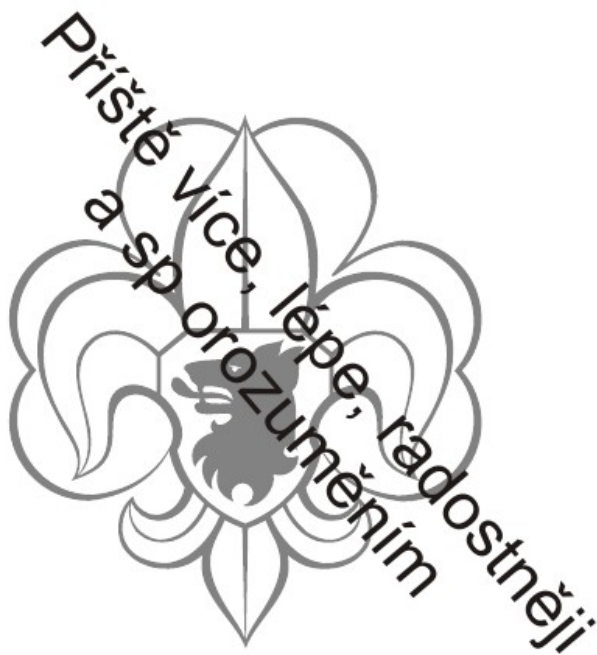
Zvláštní akce

- ✍ **Eva a Verča** byly vybrány, aby se zúčastnily rádcovského kurzu, konaného během dvou víkendů (2., 3., 4. dubna a 7., 8., 9. května). Předběžná cena asi 200 Kč celkem.
- ✍ 14. - 15. 2. a 28. - 29. 2. zdravotnický kurz (**Pěť'a, Chlupáč, Míra, Kuklič**)
- ✍ 5., 6. června Setkání roverů a rádců (**Pěť'a, Chlupáč, Míra, Kuklič, Kája**)
- ✍ květen - "Vítání ptačího zpěvu" - dobrovolná akce

Akce mimo

- ✍ Bambiriáda - Borský park, 21. - 23. května
- ✍ Kytky - Srbsko, 10. dubna

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Kuklič: 723 215 934

Marek: 776 737 801

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.sweb.cz/jizni.kriz

Bedlák: 603 511 997

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000